

Slovensko - Zvolebnieva sa. LESK A BIEDA „MAINSTREAMOVÝCH“ KURTIZÁN

- CZ24 News | 10. dubna 2023

SLOVENSKO: O našich politikoch dnes takmer ani slovo: už takmer všetkých unavujú svojou aroganciou, hlúposťou, amaterizmom, nedostatkom vlastenectva a povýšeneckým vzťahom voči voličom, ktorých potrebujú iba pár mesiacov pred voľbami. Ani „expertov“ a komentátorov nebudeme spomínať: ich metódy, triky, argumentáciu poznajú mnohí z nás. Niet čo dodať.

Dnes si trochu viac posvietime na lesk a biedu „mainstreamových“ kurtizán - takmer podľa Honoré de Balzaca... Ich metódy, triky, argumentáciu a snahu zamotať hlavy bežným smrteľníkom viacerí tiež poznajú. Spomenieme niektoré z ich „firemných pochúťok“ a „módne novinky sezóny“. Prirodzene, o nezávislosti, objektívnosti, pravdivosti a nestrannosti médií hlavného prúdu nemôže byť ani reči.

Vieme, kto ich vlastní, riadi, ku ktorému táboru patria, komu nadržajú a pomáhajú. Takisto o vlastenectve oficiálnych médií netreba meditovať: nikdy ho nemali a ani nemajú. Pre drvivú väčšinu médií hlavného prúdu a ich zamestnancov sú charakteristické dve veci - biznis a transatlantická propaganda. V súlade s týmito dvomi piliermi si hlavný prúd vyberá priateľov a nepriateľov. Proti posledným bojuje na život a na smrť, aj keď jeho oponentmi sú často krajanovia novinárov, patrioti tej krajiny, v ktorej žijú aj prví, aj druhí...

Jeden z hlavných princípov práce novinárov hlavného prúdu - „je to síce lotor, ale je to náš lotor“. Týka sa mnohých ľudí, úradov a inštitúcií - bruselského močiara, krvilačného spolku NATO, slniečkarských transatlantických politikov doma a v zahraničí, rôznych „expertov“, fondov či mimovládnych organizácií.

Podľa najrozšírenejšej verzie Franklin Delano Roosevelt vyslovil frázu o „lotrovi“ (sukin synovi, darebákovi) v roku 1939 (podľa iných zdrojov, v roku 1943) nikaragujskom prezidentovi Anastasiovi Somozi, za ktorého bola v krajine nastolená diktatúra. Napriek tomu USA podporovali Somozu a snažili sa urobiť z Nikaraguy spojenca v blížiacej sa vojne. „Somoza je, samozrejme, sukin syn, ale toto je náš sukin syn,“ údajne povedal Roosevelt.

Tento výrok sa pripisuje mnohým osobám, ale podľa istých zdrojov sa po prvýkrát objavila podobná fráza 70 rokov pred stretnutím Roosevelta a Somozu. V júli 1868 bol v novinách The Daily Journal v Severnej Karolíne uverejnený dialóg, jeden z účastníkov ktorého zvolal: „Je to veľký darebák!“ a jeho oponent odpovedal: „Ale je to náš darebák...“ Tak alebo inak, týmto heslom sa riadi aj náš hlavný prúd, ktorý síce často vie, kto je kto z politikov a „expertov“, ale zúrive obhajuje svojich „sukin synov...“ Mnohí novinári hlavného prúdu poznajú praktiky a kvality slniečkarských, transatlantických politikov, ale ich obhajujú a podporujú, lebo sú to ich „sukin synovia.“

Svojich „lotrov“ a sukin synov“ podporujú nielen doma, ale aj v zahraničí. Všetko pronatovské je dobré, ale všetko nieže proruské, ale aspoň neutrálne je zlé. Neonacisti v pobaltských štátoch sú fajn, banderovci a neofašisti na Ukrajine sú dobrí chlapci, bruselská stoka je paráda, slovenskí vlastenci sú fašisti a nepriatelia, Biden je zástupca pána Boha na zemi, Trump je dielo diabla atď.

Mimochodom, práve teraz „fičí“ fraška s bývalým americkým prezidentom, proti ktorému sa postavil celý slniečkarsky svet. Vyše sto rokov európske médiá nesmeli kritizovať amerických prezidentov, ale

na Donaldovi Trumpovi si doslova zgustli. Prečo? Lebo ako jediný z mála začal vykonávať trochu inú politiku ako všetci jeho predchodcovia. Napriek tomu, že stále kritizoval Moskvu, Putina a Kremľ, hovoril aj o možnej spolupráci. Ako jediný americký prezident za posledné dve storočia nezačal novú vojnu, ale, naopak, ukončil 20-ročnú vojnu v Afganistane. Je iný, ako by ho chceli vidieť zúrivi transatlantisti, a preto spolu so svetovým hlavným prúdom poštvali proti nemu všetkých psov a snažia sa ho zničiť. Nie je to ich „sukin syn“, nie je ich...

Nebudeme dnes podrobne spomínať všetky triky, lži a špinavé metódy hlavného prúdu. Poznáme ich. Dnes iba okrajovo spomenieme „novinku sezóny“, ktorá „fičí“ v týchto dňoch. Mnohí z nás žasnú a takmer omdlievajú pre „nezávislosť, objektivitu, pravdivosť a nadstraníckosť hlavného prúdu“. Najviac sa nám určite páčia televízne debaty. Pred kamery postaví alebo usadia oproti sebe koalíčných a opozičných politikov a začínajú ostré debaty a otázky na telo...

Bohužiaľ, vo väčšine prípadov sú tie „otázky na telo“ falošným zavádzajúcim hladkaním a nie ostrým bodnutím a v úlohe „opozičných“ politikov vystupujú „figuríny“, čiže falošná opozícia. Ako sa vám toto páči? V televíznej relácii sa v boji na život a na smrť zišli koalíčníci a zúrivi „opozičníci“ – zástupcovia OĽaNO a SaS alebo: Za ľudí, Sme rodina a SaS, alebo ešte lepšie: OĽaNO a Sme rodina proti SaS a „Progresívne Slovensko...“ Nuž, taká koalícia a „opozícia“. Alebo v úlohe opozičníkov vystupujú zástupcovia Pellegriniho Hlasu, názory a postoje ktorých sa takmer v ničom nelíšia od názorov a postojov súčasnej „poverenej“ vlády a ktorí o pol roka možno budú tvoriť spoločnú vládu so súčasnou koalíciou. To je tá objektivita a nestrannosť slovenského hlavného prúdu!

Na druhej strane, v televíznych debatách, komentároch a analýzach takmer nedostávajú priestor vlastenci alebo ľudia s inými, neslniečkarskymi a netransatlantickými názormi. „Objektívny“ pomer je v tomto prípade asi 1 ku 99. Čudujeme sa potom, že mnohí ľudia prestali sledovať televízne správy a vôbec televíziu? Mnohé trápne, podradné, úbohé relácie, reality šou oficiálnych televízií sledujú iba poskytnúť „chlieb a hry“ a navyše vymývať mozgy obecnstvu a vychovávať poslušné a nerozmýšľajúce stádo, ktorému sa dá vtĺkať do hlavy hocijakú hlúposť. Ako je známe, tupé stádo je ľahko ovládateľné.

Lesk a bieda „mainstreamových“ kurtizán je očividná a viditeľná. Honoré de Balzac by o tom mohol napísať ďalší krásny román. Bohužiaľ, my súčasníci musíme žiť v tomto slniečkarskom románe a ak neprepíšeme niektoré kapitoly tejto knihy, jej záver bude veľmi smutný. A veď to asi nechceme. Nie?

AUTOR: Eugen Paľcev

[ZDROJ](#)